

Kerki proti Novemestu plavit. Iz hiše gredé odkazuje še ženi in otrokom nektera opravila, potem se loči — pač ni mislil, da za zmerom — ter gré in se na plav spusti. Že je bil dva jeza srečno preplaval, ali pri tretjem se mu plav razveže, plavec omahne, ter v vodo zderkne. Plavati menda vajen se še požene enkrat iz vode, ali silni vertinec, ki ga slap ravno pod jezom spočne, ga vselej spet nazaj pobije, dokler ga na zadnje za zmerom ne pokrije, ker mu na tako nevarnem kraju nikdo ni mogel na pomoč. Zapustil je plakajočo vdovo in šestero nedoletnih otrok, ki so scer vedli, da jim ga je voda vzela, vendar so le v svoji nedolžnosti dan za dnevom na vrata hodili pazit, od ktere strani bodo milega očeta zagledali. Še le 16 dni potem so izvlekli njegovo truplo iz vode, ter na bližnje pokopališče zanesli. — O tej priložnosti naj vam še drugo nič manj žalostno novico povém. Nekako o poslednjem velkem snegu pride neki šivar iz Žužemberga v bližnjo Soteško grajsčino, kjer je menda tudi nekaj dela imel. Domú gredé je rezevž nekoliko od pota zašel, ter vès prezebel v goščavi obležal komaj katic 200 korakov nad starem gradom. Nobeden ni vedel, kje je, in kam je prešel. Kadar pa je sneg skopnil, ga najde tuji lovec, in potoma nekemu gospodu pové, kateri to reč dalje naznani. Tadaž zberó žandarji celo kardelo bližnjih vaščanov in iščejo nesrečnega šivarja skor celi dan 5. maja, pa brez vspeha. Že smo mislili, da je vsa ta reč gola zmišljava in laž, kakoršnih se tukaj ne manjka, kadar buče sadé. (Pravijo, da so buče tem debelejšé, tem debelejšo laž ko tisti storí, ki jih sadí). Ali drugi dan nekdo drugi namertvo truplo naletí, pa si spred silnega smradú blizo ne upa. Še le, ko je bila sodniška preiskava naravnana, so že trohnelega merliča v trugo spravili, ter na Soteškem pokopališču pokopali.

Med laži, s kterimi se po mislih babjovernih ljudi buče debelé, spada menda tudi naslednja pravica: Neka žena se napravi njivo okopavat. Kadar pa svojo njivo okopava, ji nasrečna matika nekama čez mejo uide v sosedov del. Sosed pride, in viditi, da se je kos njegove njive k sosedovi zemlji pritisnil, se zgrozí, pa ne nad matiko, ktera je bila to reč zagresila, temoč nad ženo, ter jo začne gerdo oštevatí, neusmiljeno preklinjevati in hudemu izdajati. Pa, glej, kaj se zgodi! Ko bi mignul, nastane strašín vihar, silin piš potegne, in neznan kozel se prikaže, ki je imel brado, nogé in rogé, kakor vsi drugi kozli. Žena vsa v strahu hití k svojemu dojenčiku, ktereга je bila kraj njive položila, in ga vzame v naročje, da bi jo ž njim domú potegnila. Kakor hitro pa otročička v naročju ima, se kozel splaší in zgine, in mati je bila iz nevarnosti. Malo dete, ker je še vse nedolžno bilo, je mater rešilo! — Lah pravi: „Se non e vero, e ben trovato“, kar se po našem pravi: „če je tud zlagano, je dobro saj skovano“.

Strah pred Turki, o kterem so bile „Novice“ pisale, se je bil tudi po našem obližju raznesel, in o tem hujši, ker so bili vojščaki po naših selih razpóloženi, kar je v teh odročnih krajih redka in neznana reč.

Z 1. majom se v tukajšnjih toplicah navadna koplja pričné; pa dosihmal je le še malo kopavcov. Menda hladno vreme tujcom pot zavira.

Služba učitelja in organista na Toplicah je še vedno na ponudbo. Pa nikdo se za to službo ne oglasi, ktera celih 136 goldinarjev plače donasa!

Novičar iz mnogih krajev.

V zadnjem listu smo naznanili novi cesarski patent, po kterem je za celo cesarstvo opravilni red sodniških vradnij predpisan; danes še dostavimo,

da ti patent, ki je v vsem primerjen razmeram sedanje- ga časa, obseže tudi to važno preuredbo, da prihodnji imajo po §. 197 te nove postave tudi deželne nadsodnije in naj višji sodnija na Dunaji s svojo razsodbo vred tudi vselej povedati: zakaj so tako ali tako razsodile, kar dosihmal pri naj višji sodni navadno ni bilo in pri deželnih nadsodnijah le takrat, kadar so kakošno pravdo drugač razsodile, kakor nižji sodnija. To je važno za sodnike vse, pa je važno tudi za tiste ljudi, ki so v pravdi zapopadeni, da zvejo vzroke, na ktere se razsodba vpira; marsiktere pravde bo po tem takem konec, ki se je zdaj še dalje peljala, ker pravdarju ni bilo popolnoma jasno: zakaj je pravdo zgubil. — Ker se je nedavnej primerilo, da 3 soseske niso imele predpisane priprave zoper oginj, je c. k. ministerstvo ukazalo dotičnim vradnijam, ojstro čuti nad tem, da se vsaka srenja preskerbí s potrebno pripravo. — Belgiška kraljeva rodovina bo stopila s cesarsko austriansko rodovino v bližnjo zlahto, ker sin belgiškega kralja bo vzel nadvojvodinjo Mario, hčer rajnega ogerskega palatina, za ženo. — Pruski kraljevič Friderik Vilhelm, prihodnji kralj, se je zaročil s kraljevičino Viktorio, hčerjo angleške kraljice. — Prihodnji austrianski poročnik pri turški vladi baron Bruk se je iz Dunaja že v Terst podal, in bo odtod kmalo v Carigrad odri- nul. — Austrianska vlada je poklicala svojega poročnika pri Švajcarski vladi grofa Karnickega nazaj, ker se ne more ž njo poravnati. Kaj pa bo Švajca počela, če tudi parska, virtemberška in badenska vlada, ki so edinih misel z Austrijo, svoje meje zapró Švajci? — Na Ogerskem terta tako dobro obeta, da vinska cena zmiraj nižji gré. — Skoraj bi ne verjeli, če bi ne bili v Zagrebškem časniku brali, da binkoštné praznike je več družin v Zagrebu prisiljen postimelo, ker za denar niso mogli mesa dobiti! — V Sokolovki (v Lvovski okrajni Galicije) je spet 6 ljudi po strupenih gobah nagle smerti umerlo; v neki družini pa so 4 osebe po njih hudo zbolele. — Nkdo je prerajtal (al je račun gotov ali ne, ne vemo), da v celem našem cesarstvu si ljudje na leto iz nabiranja gojzdnih jagod 9 milionov gold. prislužijo! — Iz Turcie se še zmiraj nič gotovega ne zvé; ene novice pravijo, da rusovski poslanec knez Menčikov, ker se mu na ugovor angleškega in francoškega poslanca Turcia noče vdati, je Carigrad že zapustil, druge pa, da se ga zapustiti še le pripravlja; samo to je gotovo in važno, da je sultan nove ministre izvolil, ki niso Rusu prijazni. Pomenljivo je o ti zadevi, da je ruski car naglo napravó telegrafa med Petrogradom in rusovskimi lukami črnega morja ukazal. — V Kini je hud punt vstal: neki naslednik staro- davne Kineske vlade je na svojo stran dobil sila veliko ljudstva, ki se je vzdignilo zoper sedanjo vlado, ki pa že tudi stoletja vlada v Kini. Če lih na drugem delu sveta, vendar ta prekucija ni brez opere za Europejsko kupčjo.

Lipová harfa.

(Litvanska narodna.)

Mlada pevka o potoku	»Oj kak nežno, oj kak milo
Belih rozic je iskala,	Lipova mi harfa poje!«
Omahnula, va-nj je pala.	»»Da to lipova je harfa?««
Val je unesel je do morja;	Vzklikne mamica jokaje,
Morje pa jo valoveče	»»Oj to sestrica zgubljena,
Verglo je na breg zeleni, —	To je mila hčerka moja.
Tam so ribci jo zagreblí.	Kako jasno si na ušesa
Al na grobu vzrastla lipa,	Čujem glasek njen doneti!
Vzrastla lipa je košata,	Kako milo nje dušico
In iz lesa mlade lipe	Čutim liti v serce svoje!««
Bratec harfico zrezljal je,	
Harfo krasno, tanjkoglasno,	

Zapisal Jeriša.